

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. гр.Несебър, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Валери Вл. Събев

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Валери Вл. Събев Административно
наказателно дело № 20242150200071 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от Б. Б. А. срещу наказателно постановление № 23-0304-000447 от 27.06.2023г. на началник сектор към ОД на МВР Бургас, РУ Несебър, с което на жалбоподателя на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лв., а на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 10 лв. В жалбата и в съдебно заседание се развиват подробни съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. От съда се иска да отмени НП. Претендират се разноски.

Административнонаказващият орган - началник сектор към ОД на МВР Бургас, РУ Несебър, заема становище за неоснователност на жалбата. Отправя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, претендиран от жалбоподателя.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията, изложени в жалбата, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 09.06.2023г., след 10:20 часа, по главен път 1-9, Е 87, в посока към гр. Варна, жалбоподателя управлявал лек автомобил БМВ с рег. № *****, като преминал през кръстовището за с. Тънково. В същото време св. Л.Д. – „младши полицейски инспектор“ в сектор Охранителна полиция към РУ Несебър, изпълнявал служебните си задължения в района и възприел, че автомобилът преминава през кръстовището при червен сигнал на светофарната уредба. Поради тази причина била извършена проверка на жалбоподателя, при която той не представил контролен талон. От св. Д. бил съставен АУАН № 005688 от 09.06.2023г. за нарушения на чл. 6, т. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП,

предмет на проверка в производството. Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: акт за установяване на административно нарушение № 005688 от 09.06.2023г., заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, удостоверение от ОД на МВР Бургас, длъжностна характеристика, свидетелските показания на актосъставителя Д.. Посочените доказателства по делото са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съображенията за този извод са следните:

Според чл. 37, ал. 1, б. „А“ и „Б“ от ЗАНН актове могат да съставят длъжностните лица, посочени изрично в съответния нормативен акт, или определени от ръководителите на ведомствата. Съгласно чл. 189, ал. 1 ЗДвП актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон. По арг. от чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП определени от министъра на вътрешните работи служби контролират спазването на правилата за движение от участниците в движението. Следователно „службите за контрол“ по смисъла на чл. 189, ал. 1 ЗДвП се определят от министъра на вътрешните работи по реда на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и в тази връзка компетентността възниква на основание чл. 37, ал. 1, б. „Б“ от ЗАНН – чрез издаване на съответния вътрешноведомствен акт за определянето им. В случая такъв акт е приложен към преписката - заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи (с изрично вписани в нея основания - чл. 165 и чл. 189 ЗДвП). По арг. от чл. 2.2 от заповедта компетентни да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП са полицейските органи по чл. 1.3.4 – след успешно положен изпит за познаване съдържанието на ЗДвП. От своя страна сред полицейските органи по 1.3.4 са служители в отделите „Охранителна полиция“. Видно от текста на чл. 1.3.4 от заповедта тяхната основна дейност е по осъществяване на практическа помощ при осъществяване на дейностите, вкл. по чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Следователно за възникване на надлежна компетентност на служителите при „охранителна полиция“ по смисъла на чл. 37, ал. 1, б. „Б“ от ЗАНН вр. чл. 165, ал. 1, т. 1 и чл. 189, ал. 1 от ЗДвП е необходимо (съобразно изричната заповед на министъра на вътрешните работи) да са представени доказателства за успешно положен изпит за познаване съдържанието на ЗДвП. С разпореждане № 132 от 08.02.2024г. на наказващия орган изрично е посочено от съда, че следва да представи доказателства, че актосъставителят попада сред лицата, посочени в заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи. В отговор е представено единствено удостоверение, от което се установява, че той е служител в „Охранителна полиция“ при РУ Несебър (на л. 23 от делото) и длъжностна характеристика към него (в която не е предвидено нито едно задължение, или правомощие, свързано с прилагане на ЗДвП). Т.е. – въпреки изрично дадените от съда указания, по делото не са представени доказателства, че св. Д. е преминал изпит за познаване съдържанието на ЗДвП. Това обаче е задължително условие, за да може да се приеме, че той е надлежно оправомощен да съставя актове по ЗДвП, тъй като в длъжностната му характеристика не влиза познаването на този закон, а възложените му дейности (ако не е взел

такъв изпит) са единствено подпомагащи по смисъла на чл. 1.3.4 от заповедта. Следователно доказването на положен изпит за познаване съдържанието на ЗДвП е съществен елемент, който е задължителна предпоставка за възникване компетентност на актосъставителя да съставя АУАН по ЗДвП – чл. 2.2 от Заповедта. След като това не е доказано и то въпреки изричните указания на съда, то по настоящото дело не се установява компетентност на актосъставителя. От своя страна след като АУАН е съставен от некомпетентен орган, то образуването на административнонаказателното производство е опорочено и това е достатъчно съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото НП.

Следва да се посочи, че по отношение на твърдяното нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е налице и още едно основание за отмяна на НП, а именно – чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, тъй като към момента задължението на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП е водачът на МПС да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория, но не и контролен талон. Следователно носенето на контролен талон при управление на МПС към момента не е нарушение и това представлява по-благоприятна за дееца нормативна уредба, която е отделно и самостоятелно основание за отмяна на НП в тази част.

Всичко изложено до тук води до краен извод, че НП следва да бъде отменено изцяло. При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да се заплатят разноски от ОД на МВР Бургас в размер на 400 лв. – платено възнаграждение за един адвокат, което е съобразено с минимума по чл. 18, ал. 2 и ал. 4 вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и възражението на наказващия орган за прекомерност по смисъла на чл. 63д, ал. 2 ЗАНН е неоснователно (още повече, че възнаграждение в този минимален размер е съответно и на фактическата и правна сложност по делото).

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3, т. 1 и т. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0304-000447 от 27.06.2023г. на началник сектор към ОД на МВР Бургас, РУ Несебър, с което на Б. Б. А., ЕГН *****, с адрес в с. *****, на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лв., а на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 10 лв.

ОСЪЖДА ОД на МВР Бургас, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, да заплати на Б. Б. А., ЕГН *****, с адрес в с. *****, сумата от 400 лв., представляваща направени по делото разноски – платено възнаграждение за адвокат.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____